

RÖCK GYULA

UTOLSÓ IDŐK ÉS KORUNK

A MI IMÁDOTT URUNK ÉS ISTENÜNK,
A

JÉZUS KRISZTUS

ÉS A

BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA

DICSŐSÉGÉRE

AJÁNLVA

NEMESKOSZTOLÁNYI ALSÓ- ÉS FELSŐKAMENECI

KOSZTOLÁNY MIKLÓS

ÚRNAK HÁLÁBÓL-SZERETETTEL

TARTALOM

I. Bevezetés

II. Idők... Jelek... Fogalmak...

III. Világi jövődölések

IV. Egyházi jövődölések.

Szent Malachiás jóslata.

A la-salettei jövődölés.

V. Szentírási jövődölések.

VI. Az apokalipszis.

- [a\) Intelmek.](#)
- [b\) Az utolsó napok...](#)
- [c\) Az utolsó idő.](#)
- [d\) Az Antikrisztus kora.](#)
- [e\) Az Antikrisztus bukása.](#)
- [f\) Ezeréves Istenország.](#)
- [g\) Az új ég és új föld.](#)

VII. Világszemlélet.

[I.](#)

[II.](#)

[III.](#)

MOTTÓ:

*Vegyetek példát a
fügefáról: Mikor ága
már zsendül és levelet
hajt, tudjátok, hogy
közel van a nyár...*

Szent Máté ev. XXIV. r. v.

I. Bevezetés

Ma, amikor a jelek szerint az utolsó idők árnyai bontakoznak ki a jövő sötét egén, ma, amikor egyre nagyobb területet foglal el a bűn embere, helyénvalónak látom a mai egyoldalú tudományoktól szemeink elé húzott vastag függöny mögé is bevilágítani.

Minden időben várták a világ végét és - sose jött... Az Úr utáni ezredik esztendőben fel is készültek rá és - mégse jött... Ma is milliók hiszik, a jobbak kívánják és mégse jön... Ezek a világ fiainak ellenvetései ama állítással szemben, hogy a huszadik század az utolsó idők százada, hogy korunk az utolsó idők kora. Majd meglátjuk, helytállnak-e eme állítások?...

Sokan írtak erről a kérdésről, de mind csak a maga vallási szögéből írt, kihagyva mindent, bármily értékes volt is az, ami más. Ez a könyv - tekintet nélkül mindenre - egy célt szolgál: a lehetőségig összehangosítani az utolsó időkre vonatkozó komolyabb jövődöléseket. Tudom, hogy a nevetségessel határos ma, ebben a tudományos sötét korban - mikor az anyag leple borítja a szellemet - ilyenbe hinni; mégis nyílt kérdéssé kell tenni ezt a sokunk lelkében vajudó kérdést, nem félve, hogy megcsusszan-e fejünkön a presztizs. Hogy ez a könyv a világ fiai előtt nem talál hitelre, az nyilvánvaló, de hisz a Szentírás sem talált, pedig az Isten íratta. S ez természetes is, mert minden könyv csak egy bizonyos rétegnek íródik, egyik a lelki-embereknek, másik a testi-embereknek... Hívőnek, hitetlennek... Két úrnak nem lehet szolgálni, se írni...

Hogy mennyire benne vagyunk a világ *romlásában*, mutatja a szépről a torz felé hajló művészet... az ideál helyett szeretőket nevelő irodalom... a zenének a jazz felé való elfajulása... a bensőséges hitnek külsőségekre való átváltódása... a tudományoknak a természet felé való *egyoldalú* elhajlása...

Amit évszázadokon át megőriztünk, az ma mind-mind kimozdult helyéről s nem a szebb, jobb, igazabb, szentebb felé, hanem le a torz, a rossz, a hamis, a bűn irányában s az isteni képmásságra hivatott emberen már-már verődnek az állati képmasság csúf vonalai: önzés, hiúság, testiség... S ami legszörnyűbb, még ez a kor emlegeti a homo sapiens-t, a bölcs embert. Ilyen önhiúság, ilyen tudományos vakság mellett nem várhatunk mást, csak olyan sorscsapásokat, amelyek alaposan kiábrándítsanak bennünket az önimádás tébolyából...

S ez jön, de kell is, hogy - jöjjön!!!

A ma embere mindent tud, ami gép, sport és élv, de semmit az isteni tudományokból, legfeljebb - kevés kivétellel -, hogy hogyan lehet Istentől kérni és kapni... De hogy mi az Isten célja, az ember hivatása, mi a mindennek előtt való *legfontosabb*, arról legtöbbször nincs tudomása. Eltakarja lelkét a test... a lényegét a forma... És Isten írásai helyett az emberek írásaiból doktorálnak. És a huszadik század embere ott van, ahol a régi pogánykor embere volt: az állati élet szintjén, a kereszténység mellett úrrá lett a pogányság: a Rang, a Pénz, az Élv.

Az a kis kivétel, az a megmaradt kis nyáj pedig szomjas lélekkel sírdogál és tévelyeg, mint a pásztor nélkül való juhok...

Olyan minden, mint a beteljesült idő...